

სტამბოლი. სასანიტარო საბჭო მინჯავის იმ მგზავრებს, რომლებიც რუსეთიდან ჩამოდებიან.

სტავროპოლი. დღეს, 5 აგვისტოს, ქალაქის რკინის გზის ყველა ლიანოვებზე მუშაობა დაიწყო, თუმცა წინააღმდეგ ნაკლები ვაგონები დაიარებინა. შევეციის რკინის გზების მოსამსახურეთა კავშირი იწყება, რომ მოსამსახურეების უმრავლესობა ვაგიციის წინააღმდეგ არის.

საზღვარ-გარეშე. სტავროპოლი. საერთაშორისო მშვიდობიანობის კონგრესის საორგანიზაციო კომიტეტმა დაადგინა, კონგრესის 1910 წელს მოიწვიოს, რადგან უცხოელებს, რომლებიც კონგრესში მონაწილეობას იღებდნენ, ექვი ეპარებათ, შევეციის საყოველთაო ვაგიციის და ეს დრო შესაფერის არ არის კონგრესის მოსაწვევად.

ვენა. „ნეიფ-ფრეი-პარკს“. იუწყება, ხმა გავრცელდა, რომ იმპერატორმა ფრანც-იოსებმა პაპის თავის ხელით დაწერილი წერილი გაუგზავნა. ეს წერილი პაპს უნდა მიეწერილიყო, რომელიც პაპის არწმუნებს, ბრალდებულების საქმეს პირუთვნელად გააჩვენებ.

ლონდონი. დილით სიკვდილით დასჯეს პოლიციის კერზონას მკვლელი ინდოელი ჯიგრა.

იაროსლავლი. საგუბერნიო ერობამ სახელმწიფო წევრად აირჩია თავდაზნაურთა სამხარო წინამძღოლი იაკოვ ლევი, თქვენი მხრიდან, 45 წლისა, საგუბერნიო ერობის გამგებობის წევრი, უმაღლეს სწავლა დამთავრებული.

მოგონება

ფარსკვლავთ დაშქართი გარს შერბორ-ტუიული მიდის, მისცუდას გუჟავი ცისა, თუაღის წარმტარი, ფაქრთა ამშუქავი მასხისებუაი დედა-მამისა! მიდის, მისცუდას, მის თქმის ვარაქს მად ზედ ფაქრთა ტუბადას მავანებას, და წმინდა ღოგბა, ქმინდა სიტყუბა ანა ჭმორდება ხეშს გუგ-გონებას! „მომავანეთ, როდესაც მთავრემ უქმოდ, მარტო შენ დაჯანათოს, მე შორს ვიქნები, მაგრამ იმ წუთში იცოდე, შეგნებრ იმევე მნათობს. და, მისი სხივი გემოიქმელებდეს, ვრთს ბეჭა მყოფებს, ბეჭით გავრცელებს და სუვერდოა, იგი შენს სიტყუბას მყოფებს შენს გუგს, გრმინას და ფიქრებს!“ მისცუდას მთავრე ვარსკვლავთ დაშქართი, ხმა ზეგვირ მესაუბრება და ცხოვრებისათვის იმ ტუქსათვის, მოიქმედა თათთან ბუნება.

ი. ველოშვილი.

სონეტი

შენი ქვითინი, შენი კენესა, ტანჯვა, ვება ჩენს ჩანგის ძღერას ჩაქსოვა, ჩაკვდა, გაება. ეამსა მწუხარეს და კენით გარე-მოკულსა, ტრფობის ისარი დაკოდისა, დამწუხრებულსა, მსურდა შეიმინტა ბნელ ჯვარდულში მწვავე ფიქრადა ოცნებას ქრებო, გაეშალა ფერად ფრთები; მსურდა ყოვლ-მხრივ გამეგნა სიკიცხის ხმები... და მზირული

ოღესა. გუშინ, 3 აგვისტოს, რახდელ-ნის ახლმ ბოროტგანზრახველებმა რკინის გზის ლიანდაგზე შეაღებინა დააწყეს მათ უფლად სანქარო სამგზავრო მატარებლის გადაბრუნება, მაგრამ თავიანთი განზრახვა სისრულეში ვერ მოვიყვანეს. პეტერბურგი. ქალაქის თეთრობივლობას უმაღლესად ნება დართო მიუღო რუსეთში ხელის მოწვევა ვაგონების ვაგონების მკვლის ასაგებად.

ბ. მ. მ. რ. ა. პეტერბურგი. ხოლოთი ავად გახდა 30, გარდაიცვალა 9, ავად არის 35 წაკ. ახანველესი. ქალაქში ავად გახდა 2, 3 კაცი; შენკურსკის მხარაში ავად გახდა 5, გარდაიცვალა 2, ხოლო ვაგონის მხარაში ავად გახდა 1, გარდაიცვალა 1 კაცი.

პოლტო. 2-3 აგვისტოს ავად გახდა 5 კაცი, 5 აგვისტოს ავად გახდა კადეტთა კორპუსის მახურის ცოლი. კადეტთა კორპუსში სწავლის დაწყება 31 აგვისტოსა თვის გადაიდა.

პოლტო. ვალიანსკის მხარაში ავად გახდა 5, გარდაიცვალა 1 კაცი; კრემენჩუში ავად გახდა 1 კაცი.

რედა. ავად გახდა ორი, გარდაიცვალა ერთი კაცი.

ვერა. ვარჩევის მხარაში ავად გახდა 22, გარდაიცვალა 9 კაცი; ნოვოტროიკის მხარაში ავად გახდა 1, გარდაიცვალა ორი კაცი.

კროშენადტი. 2 აგვისტოს ავად გახდა ერთი კაცი.

იაროსლავლი. რიბინსკი და მის მხარაში ავად გახდა 3, გარდაიცვალა 2 კაცი; იაროსლავში და მის მხარაში ავად გახდა 3, გარდაიცვალა 3 კაცი.

ბოროტი სარეზონანო

გუბერნიო (ვერძევის) გორის ანუ ამიერ-კავკასიის სასოციალური სემინარია დაარსებულ იქმნა 1876 წელს. ამაზე ერთი წლის წინად მთავრობამ გამოაცხადა სურვილი—საღმრთო ამიერ-კავკასიაში სამსწავლებლო სემინარიის გახსნა. დავატარდა ჩვენი მხრის რამდენიმე დამაქალაქი; გაიხსნა ყოველის მხრიდან სწავლა-განათლებლთა დამმეულ ხალხის თხოვნა-მუდარება. მთავრობას პირდებოდნენ სხვა და სხვა დანებრებას, ოღონდ ჩვენ მი განსენი სემინარიაო. რაღა თქმა უნდა, არ ჩამორჩნენ სხვებს უკან გორგელბი. ქართლის თავდაზნაურობა.

...ავაღრე ჩანგის სიმები... ..მაგრამ უფრო მეტიც... შეიცვალა საამო მანგი... და დღესაც მოსაქვამს მწარე კენესით ეს ჩემი ჩანგი.

შენი ქვითინი, შენი კენესა, ტანჯვა, ვება, ჩემს ჩანგის სიმებს შერ ჩაქსოვა, ჩაკვდა, გაება.

ი. გრეშინი.

პროვინცია, ენა და მათათიური კულტურა

რა დამოკიდებულება არსებობს ეროვნულ შემოქმედ სულსა და სოციალ-პოლიტიკურ წეს-წყობილობის შორის? ჩვენ სრულიად არ უარ-ვყოფთ, რომ აქაც ისევე როგორც ტენიკურ კულტურის სფეროში, თვითველი ეროვნება ძლიერ ხშირად შობს სპეციფიკურს, ორიგინალურს, შესაბამისს თავის ნაციონალურს ხასიათთან. მაგრამ, ყოველ შემთხვევაში, სოციალ-პოლიტიკურ წეს-წყობილობის სფეროშიაც საერთაშორისო, საკაცობრიო ფსიხიური შემოქმედება უფრო აშკარად იხატება, ვიდრე ეროვნული, და ეს მით უფრო გარკვევით, რაც უფრო წინ მიდის საზოგადოებრივი განვითარება. ორი ნიშან-დამბლივი თვისება ახასიათებს მთელს დღევანდელს კულტურულს კაცობრიობას თითქმის გამოუკლებლად: კლასობრივი საზოგადოება და კონსტიტუციონური პოლიტიკური წყობილება. თანამედროვე საზოგადოების ტენდენცია მიმართულია კლასებად დაყოფილ დემოკრატიისკენ და ამ ძლიერ ტენდენციის გავლენის ვერც ერთი ეროვნება ვერ გადაურჩება.

მაც ამოიღო ხმა და ეს ხმა შეუერთდა გორის სურვილს. კავკასიაში ხელმწიფის მოადგილედ ნამყოფს დიდ მთავარს მიხეილ ნიკოლოზის ძეს სიხოვეს ამ საქმეში დახმარება. ამ თხოვნამ ვასქრა და გორში გაიხსნა ამიერ-კავკასიის სასოციალური სემინარია, როგორც უმაღლესი ბრძანებაში სწერია — „ამიერ-კავკასიის ბინადარ მცხოვრებთა უფროსებისთვის“.

1877 წელს, იმავე დიდ მთავრის სურვილისმებრ, აქვე დაარსდა სემინარიის მაჰალიანური ფაქულტეტი, რომელშიაც სტავროპოლად დასასწავლებლად მოათავისს სამოცამდე დიდი და პატარა მაჰალიანის ბავშვი. ამათ, თვით ?თავრობის განკარგულებით, ჰქონდათ საკუთარი სალოცკელო, ჰყავდათ თავიანთი მოძღვრნი და აღზღველნი საქმელ-სამსელს უკეთებდა მაჰალ ანივე მხარეული. შედიარ-ვა წლის მაჰალიანის ბავშვებისთვის. გახსნეს პირველ-დაწყებითი სკოლა, რომელშიაც პირველი წლის განმავლობაში სწავლა სამშობლო ენაზე სწარმოებდა. აქ მომზადებული ბავშვები შემდეგ გადადიოდნენ უმაღლეს ოსმალურ სკოლაში. ეს კლასიც მხოლოდ მაჰალიანებისთვის იყო დაარსებული. მთავრობის მზრუნველობა ამ შემთხვევაში იქმნის მილიობა, რომ ხშირად ნახევრად ცარიელ კლასში რუსის ბავშვებსაც არ იღებდნენ. მასწავლებელი სრულს ჯამაგირს იღებდა, შეიღირ-ვა მოსწავლის მეტი არა ჰყავდა, მაგრამ მაინც ქრისტიან ბავშვებისათვის ამ კლასში კარი მუდამ დახული იყო. მაჰალიანებისთვის არის გახსნილი და ამიტომ აქ მხოლოდ მაჰალიანებმა უნდა ისწავლინონ, იძახოდნენ უფროსები.

აი ამ მაჰალიანებთან მოლაღ გორის სასოციალური სემინარიაში სწავლობს ეს ოცი უწაველი, ყველა ცენრი პ.სნიონეში არიან. ამათ საუფრუდელად ყოველწლივ იხორჯებოდა არა ნაკლებ ექვსი ათას თუშინისა. ამ ფულიდან ყოველწლივ, ექვი არ უნდა, გორში რჩებოდა არა ნაკლებ ოთხი ათას თუშინისა, ხოლო ოცდა ცამეტი წლის განმავლობაში გორს მიუღია სემინარიისკან ერთი მილიონი სამას ოცი ათასი მანეთი. ცხადია, რა საყურადღებო შედეგობა.

მა, ვერც თვით რუსეთი, ოსმალეთი, სპარსეთი და აღმოსავლეთის სხვა დესპოტები, რომელნიც კარგა ხანს წოდებრივ და აბსოლუტისტურ წყობილების შეურყეველ კერად ითვლებოდნენ. ის, რაც ყველაზე ადრე ორ მოწინავე ერის—ფრანგებისა და ინგლისელების—ენერგიამ და ჰენიოსობამ შექმნა, დღეს მთელ კაცობრიობის კუთვნილებად ხდება და აშკარად მკუმბის იმ აზრს, რომ ამ მხრით მსგავსება სხვა და სხვა ეროვნებასა და მათ მოთხოვნილებათა შორის უფრო დიდი, ვიდრე განსხვავება.

მისუბედვად ამისა, ზოგიერთი მეცნიერი და მკვლევარი ეროვნების შექმნაში ვადამწვეტეს როლს სწორედ პოლიტიკურ მომენტს ასაკუთრებს. მაგალითად, ავსტრიელი სოციოლოგი გუმპლოვიჩი ეროვნებას ახასიათებს, როგორც „საერთო სახელმწიფოს მიერ წარმოშობილ კულტურულ და სულიერ ინტერესთა მთლიანობას, რომელიც ყოველთვის და აუცილებლად არ საკურობებს, საერთო ენაზე ილაპარაკოს“. საქმის ნამდვილს ვითარებას ეს შეხედულება ისევე უკუღმა ატრიალებს, როგორც „აღლებ-მიცემობის თეორია“, და იმის დასარტყვად იგივე ისტორიული ფაქტების გამო, რომელიც უხევა მოვიყვანეთ. არა სახელმწიფო ჰქმნის ეროვნებას, არამედ, პირიქით, ეროვნება იწვევს ცხოვრებაში ეროვნულს სახელმწიფოს, ან, ყოველ შემთხვევაში, სცილიობს, თავის არსებით მოთხოვნილებების შეაფერი პოლიტიკური ორგანიზაცია მოიპოვოს. მთელ მეცნიერებულ საუკუნის ისტორია არის ბრძოლა ეროვნებათა ნაციონალური სახელმწიფოს გულისთვის და ეს ბრძოლა დღესაც არ

დამთავრებულია. ეს სტატიონისებური ღრუვა ეროვნებათა დამოუკიდებელ ნაციონალურ სახელმწიფოებად, ეს უძლეველი მიმდინარეობა, რომელიც ამ უკანასკნელ 150 წლის ისტორიის შინაარს შეადგენს, რომელიც შეერთებულ შტატების განთავისუფლებით დაიწყო და რომლის უზენაესი ეროვნების მომენტებს საზღვრად ამერკობს რესპუბლიკათა შემდეგ ბელგიის (1830 წ.), საბერძნეთის (1832 წ.), ბალკანეთის სლავიანების (1878 წ.), რუმინის (1856 წ.—1866 წ.) იტალიის (1859 წ.—1871 წ.), გერმანიის (1871 წ.), არსებითად ჰენგარიისა, ბოლოდროს ნორვეგიის (1906 წ.) ეროვნულ სახელმწიფოთა დაარსება— შეუძლებელი იქმნებოდა, მართლაც რომ სახელმწიფოებრივი ცხოვრება ყოფილიყო თანამედროვე ეროვნების წარმოშობის მიზეზი. რით აინსება დღევანდელ ჩვენებს, პოლიტიკურს, ირანდილეების და სხვა სახის ერების პარძოლა სახელმწიფოსთვის, თუ არ იმით, რომ ეროვნება არსებობს საკუთარ პოლიტიკურ ერთეულის გარეშედაც, ანეითარებს ნაციონალურს თვით-შეგნებას და კულტურას სხვის სახელმწიფოშიც. თუმცა ხშირად გრძნობს ამ მდგომარეობის არანორმალბას, შეუსაბამობას. იტალიელები არასოდეს არა ყოფილან შეერთებულნი საერთო პოლიტიკურს ორგანიზმში 1859 წლამდის. პაწია სამეფოებად დაყოფილ იტალიის ნაწილს ხან გერმანიელებმა ჰვლობდნენ, ხან ესპანელებმა, ხან ფრანგებმა, ხან ავსტრიელებმა; მიუხედავად ამისა, არ გაჩენილა ცალკე ეროვნებები „ორივე სიცილის სამეფოში“, პიემონტში, ვენეციაში, მოდენაში, პარმაში და პა-

ნამკენს, აგროვებენ დიდძალ საბოსტანე თესლეულობას და ყველა ამას ხშირად მუქთად და ხანაც სულ უბრალო ფასად ავტყელებენ საზოგადოებაში. არა ერთი და ორი ცნობის-მოყვარე ყოფილა ამ ბაღში. უცქერია აქაურ რიგან მუშაობისათვის და, ექვი არ უნდა, ბეკრი რამ კიდევ შეუგნია და დაუხსომები თავის სასიკეთოდ.

ყველა ამას უნდა გამოეთხოვოს გორი... ცვლა ეს უნდა წაერთვას იმის ღარიბ ღატაკ მცხოვრებთ! რათა? რითვის? ვისთან რა დანაშაულები მიუღლებო, რომ ას უღმრთოდ და ისჯვიან იგინი? არაფერი, ჩემო ბატონო, სრულიად არავითარი, უკეთუ დანაშაულად არ ჩაუთვლით სიღარიბეს, რომლის გამოც ვერ აკმაყოფილებენ მთავრობის ყველა მოთხოვნილებას. რაში მდგომარეობენ ეს მოთხოვნილებანი?

ამ წლის დამდეგ განათლების სასემინაროდან მოვედა ცნობა: გორის სასოციალური სემინარიის სახლის ასაშენებლად გადაიღო 218 ათასი მანეთი; ეს სახლი უნდა აშენდეს ქალაქის შიგრ მუქთად დათმობილ ათ დღეობა მიწაზე, რომელიც, როგორც მდებარეობით, ისე ჰავა-ჰავებით, უნდა აკმაყოფილებდეს სასკოლს ჰიგენის მოთხოვნილებათა. სამწუხაროდ, ასეთი ადგილი არ აღმოუჩნდა გორსა. სემინარიის შედგომარეობა საბჭომ თვით იწყობდნა ამისთანა ადგილისა. და ბოლოს აიჩინა ყოველნაირად შეძლები, სწორედ ათი დღის მიწა, მაგრამ ეს მიწა ქალაქისა არ არის, იგი ეკრძა საკუთრება. ბნმა გურგენივმა თავისი მამული სამი ათას თუშინად დაფასა. ღარიბ-ღატაკი გორი, ამა, სიღრნ შესძლებდა ამოდენა ფულის შოვნას? ზედგაოვირმა საბჭომ იცოდა გორის ქონებრივი ავადილება და ამიტომ ვადამწვეტეს მიხედვებოდა მას. სემინარიის აქტის ოთხი დღეობა კარგად მოწყობილ-შემუშავებული ხალისა და ბოსტნის ბაღი. ეს ბაღი შეიქმნა გურგენოვს ორი ათას თუშინში. უკანასკნელმა თანხმობა გამოაცხადა. დარჩა კიდევ ათასი თუშინი. აქაც ჰედგაოვირმა საბჭომ ქალაქის სიღარიბეს მდგომარეულად გაუშვირა ხე-ი. სემინარიას

აღმოუჩინა ექვსიანი თუშინი ფული, და ეს ფულიც დაეწყო გურგენივსა ახლა მხოლოდ ათასის თუშინი, რომლის გაგანაზრებულნიც არა გორსა. აქამოდღე ჩინებულიად მიმდინარე საქმე, აქ უნდა შეფერხდეს სწავლა-განათლების მზრუნველობა ნება არ მისცა საბჭოს სხენეულ ექვსი თუშინის დახარჯვისა. ამნითრად, ათას თუშინის გადახდა სრულიად დაიწყო გორს, რომლისთვისაც ამოდენა ფულის გადახდა მეტისმეტად საწნელო აღმოჩნდა. ამ სიმწიფეს ზედ დავართო ერთი სხვა მანეგ გარემოებაც, რომელიც ვაჩნდა, უფროდ და ისეთ მხრიდან, საიდანაც სრულიად არავინ მოელოდა. საქმის გასათვალისწინებლად დავიხიოთ ცოცა უკან.

გორელი. (დახასრულა იქნება)

სამშობლოს განაღვივებ

სამშობლოს გარეშე მოყო ქართული სასოციალური კავკასიაში ქართველებმა განსაკუთრებული ყურადღება დაიმახურეს. მათი საზოგადო მოღვაწეობა ჯერ შეეხო ავღღობრივ მოზარდ თაობის სწავლის საკითხებს: დააარსეს, რამდენადაც გარემოება ხელს არ უშლიდა, პირველ-დაწყებითი სასწავლებლები მაღალის ტიპისა; მოათავსეს იგი საკუთარ ფართო შენობაში; იმავე შენობაში მოაწყეს სათავთარ დაბაზი, რომელიც, გარდა პირდაპირ დავის დანიშნულებისა, შემოსავლის წყაროდაც ითვლება.

ახლა, როგორც ვდგომავკაცებს „დროების“ კორესპონდენტი, იმავე მხენ ქართველთა განიზრახვის ფრიად სასარგებლო საქმის განხორციელება, რომელსაც აქამდის ჩვენში, სამშენებლო, ნაკლებ ყურადღებას აქცევენ. მე მოგახსენებთ კავკასიის მომავალ ბანკზე.

თანამედროვე ცხოვრებაში კრედიტის, სესხის საკითხი par excellence-ის შეგდება კაპიტალიზმის წეს-წყობილებისას. ძველია სთქვას კაცმა, კაცობრიობის მიერ რას უფრო მეტი მსხვერპლი შეეწირვის: სხვა და სხვა ავადმყოფობას, თუ უხეიროდ მოწყობილ კრედიტ-მოვანშეობას, ამ მალა გახსნილი და გაუმძღარ ლეგიაფონის მილიონის გამოჩენილ სახელმწიფოს მოღვაწისა და თანაც შესანიშნავი ნანსიტის გლანტრანის აზრით, ფინანსიურ კოინსებისაგან უფრო მეტი ხალხი შეშლილა, ვიდრე სიყვარული სავან.

მიმოვიხილოთ გარეშე. ვინა შესაძლებელი იქნებოდა კერძო კაცისთვის, თუნდ სახელმწიფოსთვის განრეობა და შეიძლება, „სოციალური მშვიდობიანობის“ ზოგიერთი მოტრფივალე იმ აზრისა იყოს, რომ უმჯობესია პოლიტიკურ თავისუფლებას მოკლებული ერთ სულიერადც მონად დარჩეს, უარპყოს თავისებურება ნაციონალურ შემოქმედებასა და განვითარებას, დაიფიქროს ენა, შეჩვეულდება, მორალური და ესთეტიკური კულტურა, ყველაფერი ის, რაც მას ორიგინალიობის ელფერს აძლევდა, და დაექვემდებაროს სხვის დამახინჯებულ ზედგავლენას. ამ სურათის დეტალურად დამთვრება იმისთვის მიგვიღწევია, ვისაც შეუძლიან მისის ხილვით დასტკბეს, ჩვენ კი ღრმად გვრწამს, რომ სწორედ წინააღმდეგ გზით სვლა მიგვიყვანს კაცობრიობის უმაღლეს და უმშვენიერეს იდეალებადის.

სულიერად თავისუფალს ეროვნება შეუძლიან ბევრი მკვიერი და დიდი რამ შექმნას თვით პოლიტიკურს მონაშაობა-იკი. სულიერად დამონებული და დამახინჯებული კი მონად დარჩება თვით უთავისუფლესს ეროვნულს სახელმწიფოში. ამიტომ ყოველი ეროვნება, რომელსაც სურს რაიმე შეჰპატოს კაცობრიობას, უწინარეს ყოვლისა უნდა შეეცადოს განათავისუფლოს ეროვნული სული, დაუბრძაპიროს უცხო კულტურულს ზედგავლენას ფსიხიური აქტივობა, სხვისაგან შეითვისოს მხოლოდ ის, რაც მის ხასიათს შეესაბამება, და უკუავდოს ის, რაც მის თავისებურებისთვის საზიანო და გაუგებარია. მხოლოდ მაშინ იგრძნობს ეროვნება თავის ნების-ყოფის გამოშაბეველ და განმახორციელებელ იარაღს—დამოუკიდებელ სახელმწიფოს-საკითხებს და აუცილებლობას, როცა მან უკვე იპოვა თავისი სულიერი მე ორი-

*) იხ. „დროება“, N 173.

სორცილეობა ისეთი დიდ საქმეებისა, როგორც არის რეისონის გზების გაყვანა, ზღვებზე ნაფორების მოწყობა, კრედიტი რომ არა ყოფილიყო? ან ვინ შესძლებდა კერძოდ ტელეგრაფის, ტელეფონის, ტრამვაისის, საავტომობილო-სამრეწველოების და სხვა მრავალგვარ საკულტურო დაწესებულებების განხორციელებას, რომელთაც ასეთი მოსწონის თანამედროვე ცივილიზაციას? თუნდაც ასეთი პირი გამოჩნდილიყო, მას სხვა გარემოება შეეზღუდა: ყოველი ახალი საქმე, გარდა დიდ ხარჯისა, მოითხოვს გარკვეულ დროს, რომელიც სხვა მნიშვნელოვან საქმეებზე დასაყრდენია, ვიდრე ფინანსური უსაღებობა. კრედიტის ძალა ორ სხვაგვარად გამოიხატება: იგი თავს უყრის აქა-იქ უსაქმოდ გაფანტულ წყაროს კაპიტალს და თანაც „რისკს“ ანაწილებს საქმის დაწყებაში შორის. ეს ორი თვისება კრედიტისა—კაპიტალის კონცენტრაცია და „რისკის“ დიფერენციალი—მას დევნიან და ხელს უშლის.

ეკონომიკურმა დიდი ხანა შეიქმნა კრედიტის დევნილობა. მარტო გერმანიის გარეშე ვაჭრობა 12 მილიონარდ მარკით (მარკა კურსით თითქმის 50 კაპიტალი) აღიზიანებდა, წარმოებაში 10 მილიონი მუშა ჩამოშორდა, 5700 სააქციონერო კომპანია დაარსებული, რომელნიც ატრიალებენ 9 მილიონარდ მარკის შინ და 24 მილიონარდ საზღვარგარეთ. აქი ამიტომაც გერმანიის ნაციონალური სიმდიდრე სულზე 4000 მარკას აღწევს.

ჩვენ? ჩვენ მხოლოდ ვიცოცხლებთ, თანაც ერთმანეთის ქიშკობით ძირითადად იმ ბანკს, რომლის დაარსებასა და აღორძინებას ესოდენი შრომა მიუძღვით საუკეთესო მამული-ველი.

დამეთანხმებით მკითხველო, დროა მკობრობა უკუ ვაგვლით და ისევ ვაგვკვლავ ქართველებს მივბაძით, დიან, ამათაც შეუღწიანთ კრედიტის ძალა. კრედიტი ორ-პირ მხველის მოგვადგენს. რუსეთის ბრწყინვალე წოდებები და მათთან ერთად ქართველებმაც ამ მხველის პირი თავიანთ წინააღმდეგ უბრუნეს: დაიკრავებულ მამულიანი აღებული სესხი არა წარმოებას, არა მამულის გაუმჯობესებას, კიევი სიამოვნებას მოახმარეს და მით თავიანთ ეკონომიურ კეთილ დღეობას საფუძველი გამოაკლეს. კრედიტის დანიშნულება-კი მხოლოდ წარმოებაშია, ამის გარეშე იგი უაზრობაა თეორიულად, გადატაცება პრაქტიკულად.

ავტოკრედიტის გარეშე სესხის გაცემის დროს მუდამ შედეგობაში ექნებათ. კორესპონდენტი არ ისინი-

განზრახული ბანკის ხასიათს, ტრას, თუ არა ცვლებით ეს ბანკი მოკლევადიან სესხისა უნდა იყოს დებო-ტის ფუნქციებით. ადგილობრივი გარემოებათა მიხედვით ამ გვარ შემთხვევით გამსესხებელ ამხანაგობას ზედ გამოკრიბი წესდება მოიპოვება, ფინანსთა მინისტრის მიერ დამტკიცებული 1905 წ. 14 სექტემბერს, 24 ნოემბრის ცვლილებებით. სჯობიან ახალ საქმის პატარიდან დაწყება და თან და თან გაფართოვება. სხედვულ წესდების ძალით, ამ გვარ ამხანაგობას სახელმწიფო ბანკი პირველადე 4000 მანეთამდის კრედიტს უსხნის, მისი წარმოება შედარებით ვაადვილებულია და ხარჯსაც ნაკლებს გამოიწვევს.

ევანგელ ხრამელაშვილი.

ახალი აზგავი

ფ ი ლ ი ს ი

პანაშვილი ვლ. ლორთქიფანიძის სულის მოსახსენებლად.

დღეს, 6 აგვისტოს, ვლად. ბ. ლორთქიფანიძის გარდაცვალების მეორეობეც დღეს, კრედიტის წმ. გიორგის ეკლესიაში გადახდილი იქნება პანაშვილი განსვენებული სულის მოსახსენებლად.

რუსეთის გადმოსახლება.

ამიერ-კავკასიაში რუსების გადმოსახლების საქმისთვის წელს მთავრობას გადაუდგია 79,670 მანეთი. ამას გარდა მუდანი ველში 8000 დღეს ტრანს მოსარწყავ არხის გასაყვანად გადილი 307,620 მან. (ტ. ლ.).

პოლიტიკური საქმე. 3 აგვისტოს კავკ. სამხედრო სასამართლო შეუდგა ერთ პოლიტიკურ საქმის განხილვას. სამართალში მიცემულია ზაქარია და ილია ქელიძეები, სპირდონ აბლობაძე (იგივე მელიტონ ფილია), პეტრე ჯიბე, ალექსანდრე გელოვანი, ოლგა ნათოძე, ნადეჟდა კაქაძე, მიხეილ კოჩაძე, ერმალოზ სირბილაძე, სპირდონ ვაშაძე, გერასიმ შალიაშვილი, ევგენი არჩაძე და ნინო თოფურაძე. ამათ პრალდებით სოც.-დემოკრატიულ პარტიის ტფილისის კომიტეტის მემკვიდრე რაიონის წევრებია. პრალდებულნი, ნინო თოფურაძის გარდა, დაპატიმრებულნი იყვნენ. ნინო თოფურაძე თავმდებობით იყო გამოშვებული, მაგრამ ეხლა იგი სასამართლოში არ გამო-

ცხადებულა და არ იცინ, სად არის. პრალდებულთ იცინენ ორნისიანი, მაქავიანი, კოჩუხაშვილი და მასლონი. საქმე ხალხის დაუსრულებლად ირჩევა.

უცხოელი გეოლოგები. პარიზიდან ტფილისში ჩამოსულან გეოლოგები პიერ ბონე და მისი მეუღლე (მ. ი. თამაშვეის ქალი). მათ უნდა შეესწავლონ გეოლოგიურად აღმოსავლეთი ამიერ-კავკასია.

ადგილი ხევისრებისთვის. თიანეთის მაზრის ზურჭკუთას და ჩირილის მცხოვრებ ხევისრებს ბეჯრის ხევისრ-მუდარის შემდეგ, როგორც იყო, მისცეს სახანო ადგილები თელავის მაზრის, სოფელ ვარდისუბნის მახლობლად, ჩეროდანში. ადგილების მისახომად და ხევისრების დასახლებლად ჩეროდანში იგზავნიან მოხელენი, მიხ. ვ. მაჩაბელი მეთაურობით.

მ. ბ. ნოვოსტის "შესახებ." გუშინ "ზაკავკასიე"-დან გადმობეჭდილი გვექნა და სწობა ბათუმის გაზეთ "ბატ. ნოვოსტის" შესახებ. ეხლა ბათუმიდან შემდეგი დებუმი მივიღეთ: „ცნობა იმის შესახებ, ვითომ ვერრუსთან და პალმთან ერთად მბატუმსკი ნოვოსტის" შემქმნის, პრაქოკაცია. ვიხოვთ, უარ-პყობ ეს ამბავი. დემურია.“

კაბინის მაყაშვილის საქმე. უკვე ვწვდით, რომ პეტრებუტაში ირჩევა საქმე კაბინის მაყაშვილის შესახებ. ეხლა დებუშია სააგენტო გადმოგვცემს: სამხედრო საოლქო სასამართლომ დაამთავრა საქმე საგენერალო შტაბის აკადემიის, მე-39 საარტილერიო ბრიგადის კაპიტანის მაყაშვილისა. მაყაშვილს პრალდებოდა სხვა და სხვა ბოროტ-მოქმედება, გამოგანილ ვაგონით ცხოვრება პეტრებუტაში და მოტყუებით დაქირავებულ მოსამსახურება ბეჯრის გაფლანგვა. სასამართლომ გადაწყვიტა: ჩინების, ორდენების, სამხედრო წოდების ჩამოთხევა და წელიწად ნახევრით ტუსათა განყოფილებაში გაგზავნა.

ტუსხლის გაქცევა. 4 აგვისტოს კავკ. სამხედრო სასამართლო იყენენ. ნინო თოფურაძე თავმდებობით იყო გამოშვებული, მაგრამ ეხლა იგი სასამართლოში არ გამო-

ლაპარაკი დაუწყეს თავიანთ ვეტილებს. ერთმა პატიმართანა, სპირდონ მალაბულიშვილმა, რომელიც ევროპულ ტრანსამოსში იყო გამოწყობილი, ისარგებლა შემთხვევით, სასამართლოს დარბაზიდან ქუჩაში გაჰყვა გარეშე ხალხს და მიიშალა. როგორც კი გაიგეს ეს ამბავი, მოედინენ უზნებს, მაგრამ მალღობელიშვილი ვერ იპოვნეს.

ადგილების ჩაბარება. ქალაქის გამგეობამ მოწერილებანი დაუგზავნა ქალაქის სამეურნეო პოლიციის აგენტებს. ამ მიწერილებით ავგენტები, როგორც ქალაქის რწმუნებულნი, შეეფიცნენ არიან დადესწონენ ხოლმე სასამართლოს განაჩენით ადგილების ჩაბარებას. აქამდე თუქცა სასამართლოს ბოქაული უცხადებდა მომზივანს, რომ ესა და ეს ადგილი ქალაქს დარჩა სასამართლოს გადაწყვეტილებით, მაგრამ ქალაქი ფაქტიურ მფლობელობაში არ შედიოდა. ველოდა თი წელიწადი და საქმის განსჩივრებით ადგილს კვლავ ისაკუთრებდნენ.

ორ საზოგადოების შეერთება. როგორც მეთვლელებმა იცინან, ტფილისში არსებობს წყაროვაქართა და სასტუმრო-რესტორანების პატრონთა საზოგადოებანი. ამ რამდენიმე ხნის წინად როგორც პირველ, ისე მეორე საზოგადოების წევრთა შორის აღიძრა ლაპარაკი ამ საზოგადოებათა შეერთების შესახებ, მოხდა გამგეობათა შეერთებული სხდომა, რომელმაც გადაწყვიტა შეერთება. რადგან ორივე საზოგადოების წესდებთა ნაკლებობა გამოიკვეთა, არჩეულ იქნა კომისია, რომელმაც შეიმუშავა ახალ წესდების პროექტი. პროექტს უკვე წარედგინა დასამტკიცებლად გუბერნატორს.

ყოველ დღიური გაზეთი. როგორც ვადავცეს, ყოველ კერეული რუსული გაზეთი „ნოვი ტფილისი“ აგვისტოს ოც რიცხვედან ყოველ დღიურ გაზეთად გამოვა.

ტყვის მტკორცნელები სროლა. ტფ. პოლიციის ტერმა აცნობა პოლიციის მოხელეებს მცხოვრებთა საყურადღებოდ, რომ 7-8 აგვისტოს დამე ტფილისში კავკასიის მეორე მსროლელთა ბატალიონში საცდელად ტყვის მტკორცნელებით სროლას ატყვენ.

ქართ. ფილარმონიული საზოგადოება. გამგეობა და სამუსიკო სასწავლებელი ქართ. ფილარმ. საზოგადოებისა უკვე გადავიდა ახალ შენობაში, საპირის ქუჩაზე, ჟღერის სახლში, № 18. გამგეობის აზრად აქვს, სკოლის საქმე ვაფართოვოს და ამ წლის სექტემბრიდან, უკვე არსებულ საგნების გარდა, დაასოს სიმღერის (სოლო) და ვიოლონჩელის კლასები. მოწაფეების მიღება დაიწყება აგვისტოს 24-ს წყევლა კი პირველ სექტემბერს.

ქალთა ურსების რეკტორი. ტფ. ქალთა უმაღლეს კურსების რეკტორად მოუწვევით პროფესორი ოვსიანიკოვ კულისკოვსკი.

წვრალი კრედიტი. ტფ. წერილ ექპართა საზოგადოებას აზრად აქვს, დაარსოს წვრალი კრედიტი ამხანაგობა ვაქართათვის.

საგუბერნიო ბიუროს სხდომა. 4 აგვისტოს, ტფ. გუბერნატორის თავმჯდომარეობით, მიხდა სხდომა ერობის შესახებ საგუბერნიო ბიუროსი. სხდომაზე მოწვეული იქნენ წარმომადგენელი ქალაქისა, თავდაზნაურობისა და თავმჯდომარენი სექციებისა. სექციების წარმომადგენლებმა გააცნეს დამსწრეთ სექციების მუშაობა და განაცხადეს უკვე არჩეულ იქნენ მცირე კომისიები სპირის მასლის შესაკრებლად და მოხსენებთა შესადგენად. მასალა უმოთვრესად უნდა შეკრიბილი იქნეს სახანო პალატასა და მთავრობის სხვა დაწესებულებებში. რადგანაც სპირთა განსაკუთრებული საქმის წარმოება, კარგი იქნება მცირე კანცელარია მოეწყოს. ბიურომ კანცელარიის სახარჯოდ გადასლო 100 მან. და დააღწია,

ქალაქის გამგეობასთან მოეწყოს დროებითი კანცელარია.

განსაკუთრებული უფლებანი. ამ ორი-სამი წლის წინად, ვაფრეციების დროს, კავკ. ნამეტნიკის მინიქა განსაკუთრებული უფლებანი კასპის სავაჭრო ფლოტის წესდებ. ეხლა ამ უფლებებს ვადა ვასილოდით, მაგრამ უმაღლესის ბრძანებით, კვლეე ძალაში დასტოვეს 1910 წლის 24 იანვრამდე.

პირველ სექციის სხდომა. დღეს, 6 ივლისს, საღამოს 8 საათისთვის ქალაქის გამგეობის დარბაზში დანიშნულია სხდომა ერობის შესახებ პირველ სექციისა. სექციამ უნდა განიხილოს საკითხი დიდ ქალაქების გამოყოფის შესახებ ცალკე საერობო ერთეულებად.

ტფ. წვრალ ვაჭრთა მთავრ კომიტეტი განზახვა ქუჩს, კომიტეტთან მათწყოს საშედატრო სასამართლო, წვრათა სადაო საქმეების განსჩივრება.

წვრალ ვაჭრთა საზოგადოების წავრთ საქმეთა დასრულება ას კარეშობა უშლის ხელს, რომ ბევრი წვრალი დროზე არ იხდის საწვრთ განსახადს. მთავრმა კომიტეტმა განსაკუთრებულად კანი დაიქარა საწვრთ ფუფის მისჯარაგებას.

4 აგვისტოს საღამოთი ისიდორეს ქუჩაზე პოლიციელთა შენიშნა ორი უცნობი. ორმელთაც უნდადთ არმეჩაგრეობათათ ბინიდან ტრანსამოსის მოპარვა. უცნობები პოლიციელის დახმავაზე გაიქცნენ. ორივე დააპატიმრეს. უცნობნი აღმოჩნდნენ ნიკოლა ურავლევი და მიკი ვაითახარიაკი.

4 აგვისტოს საღამოსი ქუჩაზე თემისაზრულ ავად ყაზაროვს ჩხუბი მისგლიათვის შეიღოთა ჩხუბის დროს მამას შეიღის ვიოლინისათვის დანა ჩაუტრავს მუცელში და დაუტრია. ყაზაროვი დააპატიმრეს.

4 აგვისტოს ავღაბარში დააპატიმრეს იოსებ ოსკოშვილი, რომელიც საგენერალ-გუბერნატორიდან გადასახლების შემდეგ უნდა დაბრუნებული.

3 აგვისტოს დააპატიმრეს ოლეა და ალექსანდრე ვალდინები, რომელთაც პრალდებით ტფ. ექიმთა საზოგადოების სამკურნალოდ სხვა და სხვა ნივთების მოპარვა.

რამ შამინჯ ვერ შეუღწიან. რადგან ბევრნი მიადრეხებიან „მამა“ და დადასტოვებულნი. მამამ მასინც ამოადურეულად დასტოვებულნი. სხვადასხვა მხელ დაშუბა ამოქოვეთ თავს; დიდის ვა ვაგასით უნდა მოსესხოდ ვაქრობადეი, მიხვადთ და წყლის გამეკ ვაგასადეი; აქი წყალს ვერაფას დავაღვივებთ, მათეფათათადასა სჯარათა. ერთ ღამის სულ 5-10 კამეის ნავთი მოიხვადება, საღამოთი მეთვრ ნით შამინჯ რამ ახთებდენ. მაგრამ ალადა ქსერ ზედ მეტად შამინჯთა შთაგარაკების ცხოვრებათათა.

თვით დაბაში რამდენიმე ფარასია და ვარანათა ქუჩებთა განათებული. თვითონი ფაშავე მედამ ეყრს უკვლავის სისუფთავებს და სიმშვიდეს უყოველებს სცვას დარავი; არის შოადის ბოქაულო, რომედიც თვალ-ყურს ადგენებს დასუფთავებას, სინაფაის ნინის, თინდან ფოსტის ზადვს და სხვას. გაზეთების თითქმის ყაველ დღე გეგეულობათ; თინს ექიმეც ხმინად არის აქი. არის დროებით მოსული გიფის ექიმეც, რომედიც თურმე მეტად საჭროა ყოფილა არა თუ მომსუგალოთათა, სოფელეებისათვისაც. იკვლას ყაველ დღე მძახს ან ხბოები (თეა 35 კაშ, 40 კაშ.) გარაქი, ერთა საუგნოად დანსუბის—35 კაშ. ვარანჯაქი. მათად რძე 15 კ. შური ორნახა; ფურისა ვა ისეთია, რომ ვერც ერთი სდაი კაქა ვერ მოიხელებს. დიანს ბურქებს აცხობენ ფურქში, თათთა თითქმის 20 გირანჯაქი გამოვა. ასეთს დიდს შურს რომ მოშუშება აჯადეს, ან ტუაი არ უყარგილებს, რა გასაგონებელია.

ამ რიჯად დაბას არა უშავს, რომ წვალი იყოს საქმაო. წვალი რომ ადარ ჭეოფით მთავარაკეთ, ბუგნარი უწესოსა სდება. არ არის წეს-რავი, თუ-მეც გამეე წყლის სცდობას, ყველას თანაწით ჩამოურავთ ჭეჭებით წვალი, მაგრამ ბევრი არ უდის წეს-რავი და ადვილს შეგვლას, ან ნანებობათ და ან გაზექნათ ზედ მეტ წყალს არ გუწებს. სხინათ სდება, რომ დღიურ განსახადში (6 კაშ.) ერთი ან ორი კეიქი ძვირს შეგვლებათ. ვინ იცინს, რა სიმორიდან მოსულა ვადაშუაფი, უკანასკნელს ვარაში იხდის, მაგრამ წყალს საშეთეს ვერა შეუღობას.

ს. დათუმიძე.

გინალურ კულტურულ შემოქმედებაში, და მხოლოდ მაშინ მიეცემა იმის პოლიტიკურ ბრძოლას არა მარტო აზრი და რეალური შინაარსი, არამედ ის სტრუქტურული ძლევა-მოსილება, რომლისთვის თვით დამარცხებაც და ტრაგიკული ბოლოც კი ბრწყინვალე გამარჯვებაა. ამის მაგალითი ბევრი იცის ისტორიამ, თუნდ პოლონელების, პუნგრელების, იტალიელების, ბერძნების, რუმინელების და სხვათა წარსულიდან.

ამ შემოქმედებასა და ბრძოლაში არ შეიძლება ერთი რომელიმე კლასი ან წოდება ჩათვალოს კროვნიულ იდეის ან სულის განსაკუთრებულს მატარებლად. შემტდარია ის აზრი მონტესკიესი და დემეტრისი, რომლის მიხედვითაც ერთობაშია მხოლოდ სუვერენი და არისტოკრატია უნდა ჩითვალოს, როგორც შემტდარია ის შეხედულება საფრანგეთის მეთვრამეტე საუკუნის რადიკალურ ბურჟუაზიისა, რომელიც ოლარმა შემდეგის სიტყვებით დაახსიოთ: „ეროვნება—ეს შეძლებულია და განათლებული საფრანგეთია.“ ეროვნება მალა სდგას კლასებზე და უფრო მკიდროლ ავავშირებს საზოგადოებას, ვიდრე თანამედროვე კლასები მას ჰყოფენ და აცალკევებენ. ყველა საზოგადოებრივი კლასი ერთიანად დაინტერესებული, რომ ის ეროვნება, რომელსაც იგი ეკუთვნის, დიდი და კულტურული გახდეს. ეს იმიტომ, რომ პიროვნება, რომელ კლასსაც არ უნდა ეკუთვნოდეს იგი, ორგანიზულიად შეერთებული ეროვნულ ფსიხიურს ერთეულთან, მთელ იმის არსებობასთან, ზრდასთან და განვითარებასთან. სოციალურს კლასსთან კი მას არსებითად მხოლოდ ეკონომიური ინტერესები ავავშირ-

ებენ; ამიტომ სოციალური კლასი ეგრესოდეს ვერ გამოიჩენს პიროვნებაზე კულტურულ გავლენის ისეთს მრავალ-მხრივობას, როგორც ეროვნება.

სოციალურ კლასებზე დაჯგუფება და დაყოფის საძირკვლად ყველგან ერთი და იგივე ეკონომიური ფაქტი უძევს: მითვისება ერთ მადგანთა მიერ მეორეთა მიერ შექმნილ ზედმეტ ღირებულებისა. ეს ფაქტი ყველგან ერთნაირად მეორდება და თუ, მიუხედავად ამისა, სხვა და სხვა ერის კლასებს შორის უფრო მეტს განსვავებას ვხედავთ, ვიდრე მსგავსებას, ეს მხოლოდ იმიტომ ხსენება, რომ ადამიანის არსებაზე, მის მორალურს, ინტელექტუალურს და ესთეტიკურ ბუნებაზე. ნაიციონალური მომენტის გავლენა შეედარებლად უფრო ძლიერია, ვიდრე კლასობრივისა და წოდებრივისა. პიროვნებას უშუალოდ ამაღლდეს კლასებზე, იმ ეკონომიურ ინტერესთა წინააღმდეგობაზე, რომელიც სოციალურს ბრძოლას იწვევს; ამ საზოგადოების ობიექტურ სტორიულ განვითარების თვალსაზრისით უტკიროს. ასეთი პიროვნება ხშირია განსაკუთრებით ინტელექტუალში. კიდევ მეტი—ის დედულია ჯგუფებრივ ეგოიზმისაგან თავისუფლად მკვლევარისა. მაგრამ მას არ ძალუძს ამაღლდეს ეროვნებათა ურთიერთობაზე, განათვის სუფლდეს იმის ყოველმხრივ ზედგავლენისაგან. პიროვნება ეროვნების გარეშე—შინაგანი წინააღმდეგობაა, საკლავი ანტილო ქეშმაორტ ადამიანობისა, საკაცობრივ კულტურის მოწყვეტილი უსისხლო ბორკი არსება. ამგვარად ინდივიდუალური ცხოვრება წარმავალი ტალღა ნაციონალურ ცხოვრების

საუკუნოებთა განმავლობაში მსრბოლავს მდინარეზე, რომელთან ერთად იგი ბოლოს კაცობრიობის სულის ცხოვრების განუზომელს ოკეანეს ერთობს“ (ვუნდტი).

დამოკიდებულება და ურთიერთობა ეროვნებისა და პიროვნების შორის შეუდარებლად უფრო მკიდრო და ორგანიზულია, ვიდრე ეს სოციალ-ატომისტურს თეორიას ეგონა. რასაკვირველია, ეს დამოკიდებულება არ არის ცალმხრივი: პიროვნება არა მარტო ემეფება პიროვნება ეროვნულ ერთეულს გავლენას, არამედ თვითონაც აქტიურად მოქმედებს მასზე და მით უმეტეს, რაც უფრო მდიდარი და ძლიერია თვითონ ის. ერთი თანამედროვე გერმანელი ისტორიკოსი სრულიად სამართლიანად ამბობს: „ადამიანი საქირებს საზოგადოებას არა მარტო, როგორც თავის მატარებელს, არამედ როგორც ობიექტსაც, რომელშიაც შეაქვს ის, რაც მასში სცხოვრობს და რამდენადღე უფრო ავტონომიური და ინდივიდუალური ხდება თვით პიროვნება, იმდენად უფრო გაბედულია და ფართოდ ავლდეს ის თავის გარეშე იმ წესს, რომელმაც მასზე უნდა იქონიოს გავლენა და რომელზედღე აგრეთვე მას სურს იმოქმედოს... მაგრამ ცხოვრების ამ დიდს წრეებში, რომელთა შორისაც პიროვნებას თავისი თავის ჩაყენება შეუძლიან, სხვა ისეთი უეპველად არ არსებობს, რომელიც იმის პირდაპირ და ყოველ მხრივ ელამააკებოდეს მთელს ადამიანს, ისე ძლიერად ატარებდეს მას, ისე უძლიერად გადასცემდეს მთელს იმის ბუნებრივს და სულიერს არსებას, რომელიც თვით ისე სავსებით წარმოდგენდეს მაკროანთროპოსს და გამოიერებულს ინდივიდუუმს, როგორც ეროვნება.“

გერონტი ქიქოძე.
(მეფივე იქნება)

საუკუნოებთა განმავლობაში მსრბოლავს მდინარეზე, რომელთან ერთად იგი ბოლოს კაცობრიობის სულის ცხოვრების განუზომელს ოკეანეს ერთობს“ (ვუნდტი).

დამოკიდებულება და ურთიერთობა ეროვნებისა და პიროვნების შორის შეუდარებლად უფრო მკიდრო და ორგანიზულია, ვიდრე ეს სოციალ-ატომისტურს თეორიას ეგონა. რასაკვირველია, ეს დამოკიდებულება არ არის ცალმხრივი: პიროვნება არა მარტო ემეფება პიროვნება ეროვნულ ერთეულს გავლენას, არამედ თვითონაც აქტიურად მოქმედებს მასზე და მით უმეტეს, რაც უფრო მდიდარი და ძლიერია თვითონ ის. ერთი თანამედროვე გერმანელი ისტორიკოსი სრულიად სამართლიანად ამბობს: „ადამიანი საქირებს საზოგადოებას არა მარტო, როგორც თავის მატარებელს, არამედ როგორც ობიექტსაც, რომელშიაც შეაქვს ის, რაც მასში სცხოვრობს და რამდენადღე უფრო ავტონომიური და ინდივიდუალური ხდება თვით პიროვნება, იმდენად უფრო გაბედულია და ფართოდ ავლდეს ის თავის გარეშე იმ წესს, რომელმაც მასზე უნდა იქონიოს გავლენა და რომელზედღე აგრეთვე მას სურს იმოქმედოს... მაგრამ ცხოვრების ამ დიდს წრეებში, რომელთა შორისაც პიროვნებას თავისი თავის ჩაყენება შეუძლიან, სხვა ისეთი უეპველად არ არსებობს, რომელიც იმის პირდაპირ და ყოველ მხრივ ელამააკებოდეს მთელს ადამიანს, ისე ძლიერად ატარებდეს მას, ისე უძლიერად გადასცემდეს მთელს იმის ბუნებრივს და სულიერს არსებას, რომელიც თვით ისე სავსებით წარმოდგენდეს მაკროანთროპოსს და გამოიერებულს ინდივიდუუმს, როგორც ეროვნება.“

გერონტი ქიქოძე.
(მეფივე იქნება)

საუკუნოებთა განმავლობაში მსრბოლავს მდინარეზე, რომელთან ერთად იგი ბოლოს კაცობრიობის სულის ცხოვრების განუზომელს ოკეანეს ერთობს“ (ვუნდტი).

დამოკიდებულება და ურთიერთობა ეროვნებისა და პიროვნების შორის შეუდარებლად უფრო მკიდრო და ორგანიზულია, ვიდრე ეს სოციალ-ატომისტურს თეორიას ეგონა. რასაკვირველია, ეს დამოკიდებულება არ არის ცალმხრივი: პიროვნება არა მარტო ემეფება პიროვნება ეროვნულ ერთეულს გავლენას, არამედ თვითონაც აქტიურად მოქმედებს მასზე და მით უმეტეს, რაც უფრო მდიდარი და ძლიერია თვითონ ის. ერთი თანამედროვე გერმანელი ისტორიკოსი სრულიად სამართლიანად ამბობს: „ადამიანი საქირებს საზოგადოებას არა მარტო, როგორც თავის მატარებელს, არამედ როგორც ობიექტსაც, რომელშიაც შეაქვს ის, რაც მასში სცხოვრობს და რამდენადღე უფრო ავტონომიური და ინდივიდუალური ხდება თვით პიროვნება, იმდენად უფრო გაბედულია და ფართოდ ავლდეს ის თავის გარეშე იმ წესს, რომელმაც მასზე უნდა იქონიოს გავლენა და რომელზედღე აგრეთვე მას სურს იმოქმედოს... მაგრამ ცხოვრების ამ დიდს წრეებში, რომელთა შორისაც პიროვნებას თავისი თავის ჩაყენება შეუძლიან, სხვა ისეთი უეპველად არ არსებობს, რომელიც იმის პირდაპირ და ყოველ მხრივ ელამააკებოდეს მთელს ადამიანს, ისე ძლიერად ატარებდეს მას, ისე უძლიერად გადასცემდეს მთელს იმის ბუნებრივს და სულიერს არსებას, რომელიც თვით ისე სავსებით წარმოდგენდეს მაკროანთროპოსს და გამოიერებულს ინდივიდუუმს, როგორც ეროვნება.“

გერონტი ქიქოძე.
(მეფივე იქნება)

მღვმედი აგვაგი

უწერა (რეჯა). წელს უწერას ძალიან ბევრი ხალხი მათწყედ. ეს იმიტომ, რომ წელს მეტად ცხელი საფესუღაა. მეორეს მხრით—წარსულს წლებში ბევრ ადამიანს არ შეეძლო მათწყეა და წყლებით სარგებლობა, წელს ყველამ მოახარა და ადარგ კრავდა ცხას დაწინად, ადარგ სხვა რამ ნივთისა, მკვადიდა, ასეთს როგორც შარშან იყო აქ. უმეტად რიანი მთავრად და ხიდი მოიტაცა და მეფე წყალი გადამ დანა, ხოლო მთავარაკეი—გამოდამ... წელს მომსუგალო არ ეუთა ანც სხვებზე, ანც წყალი და თითქმის სხინაფაშენ ბანებზე უქნადნის კაში, მომსუგალონი იძულებულნი გასდნენ—სოფლად გასუფიყვნენ და იქ მეტად უწერულს ბანებზე დაბანავებუფიყვნენ. რაც შეეხება წყალს, როგორც იქნება და ეკოფიდა მთავარაკეი, რომ ასეთს გაქნეგებულ დროს ბათეუბათ სხვა და სხვა კუთხებში ანა ჭეხავინდნენ. ვერც დადით და ვერც საღამოთი ხალხი ვერა კმეფიფიფადება წყლით, ხნ ორისა და ხნ ერთის კეიქის ანა რეგება. ასეთს დროს არ იქნებოდა ურავა, რომ განრეშეებს ურმებით და ცხენებით წყალს არ უგზავნიან. წარმთადეგებთ მოგვარება მდგომარეობა: სქესიანთ ხალხეთა პეტეუდა გაქვს, დღეში ბაქეთ-ზე არი ბოთადა წყალი უქუთად უნდა გაქდით, ფულს წინაწინ იხდით, და იმედეგები ხართ, რომ წყალი საშუაფი გექვებთ, მაგრამ დაიწყო სეზონი, მოაწედა ხალხი, დადა უზომო სიგნებები და ამ დროს გეგუნებთ: წყალი გამოადია, ადარ ჩათობ. ბოთამსაც არ იხდაან. წყალი თურმე იმიტომ შემოაჯადათ, რომ ბოთეუბით დატეირთეს და გაჭეხანეს, მკვადიდა, ჩხარსკენ. ამას წესრავი არა ჭეჭიან. სახში ამ შემთხვევაში მოტეუებულა რება... რადგან სახსს წყალი ადარა ჭეოფინის, სხვა და სხვა ისტატობას ხმინათს, რომ მეტე წყალი არგუნის, სცდობას ადარზედ მივიქვს, მკ-

სპარსეთი

როდის გამოვა რუსის ჯარი სპარსეთიდან.

29 ივლისს, პეტრებუტაში სტოლონიის თემეჯლომარობით მინისტრთა საბჭოს თათბირი ჰქონდა სპარსეთის საქმეებზე და რუსის ჯარის გამოყენებზე, რა გადასწყვიტა საბჭომ—ეს ჯერ სწორედ ვერ შეიტყეს გაზეთებში.

„ესაბი“-ს ატყობინებენ პეტრებუტადიდან: „ნაბა დიდის, რომ რუსის ჯარს 15 აგვისტომდე გამოიყვანენ სპარსეთიდანაო.“

სულ სხვის ატყობინებენ „ბაკუ“-ს: „ზადისწყვეტეს, რომ რუსის ჯარი არ გამოიყვანონ სპარსეთიდან.“

მარ-შამინის სიკვდილი დასჯა.

როგორც უკვე ვიცით, თეირანში სიკვდილით დასაჯეს ცნობილი რევოლუციონერი მარ-შამინი.

მარ-შამინი წინად, მეგლისის განადგურებამდე, დიდ როლს თამაშობდა კონსტიტუციონალისტებში. მერე შამინი შეისყდა მარ-შამინი და თავირობაში გავხუნა რევოლუციონერების წინააღმდეგ სამოქმედოდ. მან თეირანში იმდენად გააძლიერა რევოლუციონერ პარტია, რომ აშკარად დაუწყა ბრძოლა სათარაზანსა და მის მომხრეებს. ბოლოს სათარაზანმა სძლია რევოლუციონერებს და მარ-შამინი თეირანიდან განდევნა. იგი თეირანში გაიქცა და იქ მოქმედებდა, სინამ რ

